Nr. 58 Łódź, Poniedziałek 27 lutego 1922 roku. Rok V

GŁOS POLSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY i LITERACKI.

Cena numeru pojedyńczego mrk. 25

Redakcja i Administracja: Piotrkowska 106. Telefon dzienny 199, telefon nocny 799.

Redaktor, lub jego zastępca przyjmują wyłącznie od 5—6 po po

Rękopisów nie zamówionych Redakcja nie zwraca.

Rezultaty zjazdu premjerów.

PARYŻ, 26 lutego. (AW) — Wyniki narad Lloyd Georgea i Poincarego w Boulogne są wedle informacji „Petit Parisien" następujące: Czteregodzinna rozmowa między naczelnikami rządów pozwala odzyskać czas stracony przez kilka tygodni i doprowadziła do zgody co do warunków politycznych konferencji w Genui, oraz przygotowała zgodę co do innych zagadnień dotyczących obydwuch krajów.

1. Traktaty polityczne podpisane przez Francję nie będą kwestjonowane.

Zastrzeżenie to oznacza, że konferencja genueńska nie stanie na stanowisku uznània z góry ważności traktatów pokojowych zawartych przez sowiety, czy to w Brześciu Litewskim czy też z krajami bałtyckiemi czy Polską.

2) Kwestje odszkodowań nie będą na konferencji rozważane.

3) Liga narodów przyłączy się do prac konferencji w ten sposób, że wszelkie sprawy bądź należące do jej kompetencji, bądź takie któremi liga narodów zajmowała się już poprzednio, zostaną jej przekazane. (Odnosi się to w szczególności do sprawy rozbrojenia).

Po dojściu do porozumienia w sprawie tych trzech punktów Lloyd Georg i Poincare zgodzili się również na następujące warunki polityczne:

1. Zgoda na udział sowietów w konferencji genueńskiej, **nie oznacza temsamem uznania rządu rosyjskiego.**

Każdy z rządów będzie miał w tej sprawie nadal wolną rękę.

2. Sprawa długów zaciągniętych przez Rosję na potrzeby wojny, a mianowicie długów związanych z wyprawami Kołczaka i Denikina, nie będzie omawiana.

3. Zobowiązanie narodów Europy do wzajemnego powstrzymania się od akcji zaczepnej

nie oznacza, aby państwa sprzymierzone zobowiązały się do ewentualnego niestosowania sankcji przeciw Niemcom

lub utrzymania sankcji, które już zostały wprowadzone w życie.

Termin konferencji w Genui odroczony został do dnia 10 kwietnia r. b.

Przy tej okazji Lloyd George żywo nalegał, aby Poincare osobiście wziął udział w konferencji. Poincare mógł skonstatować, że pewne intencje przypisywane Lloyd Georgowi były mu przypisywane niesłusznie i zdaje się również, że porozumienie się co do zawarcia sojuszu francusko-angielskiego może być uważane za fakt dokonany. Anglja zgadza się na przedłużenie terminu projektowanej ugody zgodnie z życzeniami Francji.

Podpisanie projektowanego traktatu ma nastąpić w każdym razie przed konferencją genueńską.

W tym celu Poincare uda się prawdopodobnie do Londynu. Zarówno Lloyd George jak Poincare wyrazili całkowite zadowolenie z wyników konferencji w Boulogne i

zgodzili się na zwołanie konferencji francusko-włosko-angielskiej celem uregulowania spraw bliskiego Wschodu

po ukonstytuowaniu się gabinetu włoskiego.

BOULOGNE, 26 lutego. (Pat). Havas. Po odjeździe Poincaré'go Lloyd Ceorge przyjął dziennikarzy, którym premjer podkreślił szczególnie przyjazny charakter konferencji z Poincaré'm oraz zupełną zgodę, wśród jakiej rozeszli się obaj premjerzy, i dodał, że porozumiał się z Poincaré'm co do tego, iż po utworzeniu się nowego gabinetu we Włoszech,

bedzie zwołana konferencja angielsko-francusko-włoska w celu uregulowania spraw bliskiego wschodu.

Zmiana miejsca konferencji.

LONDYN, 26 lutego (A. W.). Paryski korespondent „Timesa" dowiaduje się, że jest możliwe, iż konferencja międzynarodwa odbędzie się we Florencji, a nie w Genui.

St. Zjednoczone w rezerwie.

NOWY-JORK, 26 lutego. (Pat). Według „Associated Press" odroczenie konferencji genueńskiej będzie miało mały wpływ na decyzję St. Zjednoczonych w sprawie ich udziału w. konferencji. Decyzja ta zależy jedynie od programu konferencji.

Gabinet włoski ukonstytuowany.

RZYM, 26 lutego. (Pat). Havas donosi, że gabinet włoski został ostatecznie ukonstytuowany. Facte objął stanowisko prezydenta i ministra spr. wewnętrznych. Schanzer tekę min. spraw zagran.

RZYM, 26 lutego (PAT). Ag. Stefania donosi, że Facta, prezydent i minister spr. wewnętrznych Schanzer, minister spr. zagr. Amendola — koleje, Ludwik Rossi—sprawiedliwość, Bertoni—finanse, Peano—skarb di Scaela—wojna, De Vilto — marynarka, Emile — oświata Riccio—roboty publiczne, Bertini—rolnictwo, Teofil Rossi — handel i przemysł, Della Zbarba—opieka społeczna, di Cezaro—poczta i telegraf.

Prezydent Facta będzie spełniał również sprawy ziem wyswobodzonych. Król zatwierdził skład nowego gabinetu.

RZYM, 26 lutego (PAT). Prawie wszystkie dzienniki wyrażają się przychylnie o składzie nowego gabinetu zaznaczając, że prezydent Facta będzie miał wielkie trudności do przezwyciężenia, jakkolwiek ma zapewnione poparcie 4 głównych stronnictw parlamentarnych: demokratów, ludowców (katolickich) prawicę i reformistów.

Opozycje stanowią: socjaliści, komuniści, republikanie, niemcy i słowacy.

RZYM, 26 lutego. (AW. — W skład gabinetu wchodzi 5 demokratów, 3 ludowców, 2 przedstawicieli prawicy, 2 agrarjuszy reformowanych i 3 ministrów-senatorów. Gabinet opiera się na szerokiej podstawie parlamentarnej. Osobistości wchodzące w jego skład nie należą do wybitnych. Utworzenie gabinetu przyjęte zostało w kołach parlamentarnych bądź sceptycznie, bądź obojętnie.

Załatwienie przesilenia rządowego przyjęła jednak opinja publiczna z zadowoleniem.

Kronika polityki polskiej.

— Biuro pras. min. spr. zagr. komunikuje: Wobec pojawienia się w prasie zagranicznej i niektórych krajowych dziennikach pogłosek o zawarciu traktatu polsko-węgierskiego, biuro pras. min. spr. zagr. stwierdza że traktat taki nie istnieje.

Sejm wileński

WILNO, 26-go lutego (PAT). Posiedzenie sejmu wileńskiego 25 b. m.:

Po przerwie pos. Krzyżanowski (PSL). zgłasza wniosek formalny przeciwko dyskusji i odesłania wniosku w sprawie wyrażenia woli ludności kilku powiatów do komisji politycznej. W głosowaniu wniosek pos. Krzyżanowskiego przechodzi.

Następnie zabiera głos pos. Zwierzyński (Zespoł): Przystępujemy do ostatniego momentu prac sejmowych, mianowicie do wniosku w sprawie realizacji naszej zasadniczej uchwały.

Według treści można te wnioski podzielić na kilka grup. Wysłanie delegacji do Warszawy w sprawie włączenia ziemi wileńskiej do Polski dalej sprawa pełnomocnictw do wejścia tej delegacji w skład sejmu ustawodawczego, a wreszcie ostatnia grupa likwidacja wszelkich wniosków o charakterze ustawodawczym, oraz interpelacja dyrektyw, jakie wpłynęły od tymczasowe komisji rządzącej. Komisja polityczna przyjęła tylko pierwszą grupę zagadnień. Większość komisji, opowiedziała się

przeciwko odrębnej autonomii ustalając, iż ziemia wileńska pragnie posiadać jedynie takie swobody, jakie otrzymały inne części Rzeczyposp. polskiej.

W kwestji przejęcia władzy przez rząd polski komisja uznała za niezbędne przejęcie tej władzy i przysłania tu pełnomocnika dla zrealizowania postulatów. Przy omawianiu autonomji i samorządu, mówca zaznaczył, że są to pojęcia odrębne.

Nad tym wnioskiem rozwinęła się żywa dyskusja.

Pos. Piłsudski przemawia przeciwko wnioskowi większości, poczem odczytuje wniosek demokratów i uzasadnia go. Pos. Chomiński oznajmia, że klub Odrodzenie Wyzwolenie głosować będzie przeciwko większości z tego powodu, że wniosek ten zaostrza przeciwko autonomji. W dłuższem przemówieniu mówca uzasadnia konieczność wprowadzenia ustroju autonomicznego w Wileńszczyźnie.

Następne posiedzenie sejmu odędzie się w środę.

Wniosek PPS.

WILNO, 25 lutego (Pat) Wniosek P. P. S. w sprawie polskiej mniejszości narodowej w Republice litewskiej, odrzucony na dzisiejszem plenarnem posiedzeniu sejmu, ma następujące brzmienie:

Wysoki sejm uchwalić raczy: Sejm wileński stwierdza 1) że granice części ziemi wileńskiej, a republiki litewskiej, które ustalone być winny na podstawie woli ludności zainteresowanej dotąd uregulowane nie były i nie są uregulowane, 2) że utworzony przez ligę narodów tak zw. pas neutralny pozostaje dotąd w rozpaczliwych warunkach desorganizacji, pozbawiony wszelkiej opieki państwowej, 3) że skutkiem dotychczasowego nieuregulowania granic tak ważna dla życia arterja jak linja kolejowa Wilno—Grodno pozostaje dotąd nieczynna Sejm wileński wzywa władze Rzplitej Polskiej do poczynienia kroków dyplomatycznych w celu umożliwienia ludności terenów wspomnianych, wypowiedzenia swej woli w sprawie ich państwowej przynależności. W pierwszym rzędzie likwidowania tak zwanego pasa neutralnego.

Rokowania polsko-niemieckie.

GENEWA, 26 lutego. (Pat). Prezes delegacii polskiej do rokowań w sprawie górnośląskiej, p. minister Olszowski, zaprzeczył w prasie szwajcarskiej rozszerzanym pogłoskom, jakoby majątki niemieckie, znajdujące się w polskiej części Górnego Śląska nie podlegały likwidacji. P. min. Olszewski podkreślił, że w myśl art. 92 oraz 297 traktatu wersalskiego majątki te podlegają likwidacji jak i majątki, położone w innych częściach Rzplitej polskiej.

GENEWA, 26 lutego. (Pat). W podkomisji związku pracowników i pracodawców dyskutowano w sprawie stosunków związków zawodowych niemieckich w polskiej części G. Śląska do centralnego związku w Niemczech. Sprawa ta jest na drodze pomyślnego załatwienia. Ostatecznego załatwienia tej sprawy należy oczekiwać w dniach najbliższych.

Eksploatacja kopalń na Górnym Śląsku.

KATOWICE, 26 lutego. (Pat). Powstała tu spółka polsko-francuska dla eksploatacji kopalni państwowych na G. Śląsku. Spółka obejmuje polskie kopalnie państwowe w dzierżawę na lat 36, za opłatą odpowiedniego czynszu. Prezesem rady nadzorczej wybrano Korfantego.

Jubileusz Przybyszewskiego.

KRAKÓW, 26 lutego. (AW). Jubileusz Przybyszewskiego odbędzie się w Krakowie 10, 11 i 12 marca. Na jubileusz złożą się przedstawienia w teatrach miejskim i „Bagateli" oraz odczyt jubilata

Rokowania niemieckie.

BERLIN, 25 lutego. (AW). Rokowania niemiecko-łotewskie w Rydze stanęły na martwym punkcie. Pomyślny przebieg mają natomiast podobno rokowania litewsko-niemieckie. Toczą się one głównie dokoła sprawy obiegu waluty niemieckiej na terytorjum litewskiem i ewentualnego odszkodowania Litwy, za korzyści, które ten obieg przyniósł Niemcom. Ponadto czynione są przygotowania do zawarcia układu gospodarczego.

Niemiecki bilans handlowy.

BERLIN, 26 lutego. (Pat). Według danych urzędowych niemiecki bilans urzędowy wykazuje nadwyżkę wywozu za ostatni okres 1,7 miljarda marek niemieckich.

Niemcy badają stosunki gospodarcze w Rosji.

BERLIN, 24 lutego. (Pat). „Local Anzeiger" donosi, że min. gospodarki społecznej po naradach ze specjalnemi organizacjami związków zawodowych, zamianowało szereg rzeczoznawców, którzy w charakterze przedstawicielstwa handlowego w Moskwie mają zbadać stosunki gospodarcze i handlowe w Rosji. Dwuch z pośród tych rzeczoznawców p. Hugo i dyr. Henzel wyjechali już do Rosji. Delegacja zabawi w Rosji około 6-ciu tygodni.

Papież przeciwko pojedynkom.

RZYM, 26 lutego. (AW). Papież przypomniał zakaz pojedynkowania się. Wywołane to zostało sensacyjnym pojedynkiem w rzymskich sferach.

Odłożenie wyborów w Irlandji.

LONDYN, 26-go lutego. (Pat). Grifitch odbył w Churchilem naradę w sprawie odłożenia wyborów w Irlandji. W czasie narad postanowiono, że ewakuacja wojsk angielskich z terenu Irlandji podjętą będzie 26 lutego.

Epidemja na Ukrainie.

CHARKÓW, 26 lutego (AW). Z całej Ukrainy dochodzą przerażające wiadomości o szerzeniu się epidemji. Obok tyfusu plamistego i brzusznego pojawie się szkorbut i nosacizna. Według informacji prywatnych w czerwonej armji padło na nosaciznę tyle koni, że całe pułki kawalerji są bez koni.

Kronika telegraficzna

— **Armja Wrangla na Węgrzech.** Prasa moskiewska donosi, że do Budapesztu przybyło 3 tysiące żołnierzy z armji generała Wrangla, i że Horty ma zamiar przetransportowania do Węgier całej armii Wrangla.

Dwaj premjerzy.

Według ostatnich wiadomości Poincaré i Lloyd George mają się w najbliższych dniach zjechać w Calais lub w Boulogne i w bezpośredniej wymianie zdań szukać rozwiązania spornych kwestji. Przypuszczać należy, że z owego spotkania wypłynie jakieś stanowcze postanowienie co do konferencji genueńskiej, które rozjaśni dzisiejszą zamgloną sytuację i odsłoni zarysy najbliższej politycznej perspektywy.

Organy naszego poincaryzmu, opierając się na niedokładnych i tendencyjnych doniesieniach Pata, święciły rzekome zwycięstwo premjera francuskiego nad angielskim. Zgodnie z życzeniem Francji, konferencja zostaje odroczona, a w komisji przygotowawczej weźmie udział mała ententa, jak chciał Poincaré....

Tak brzmiały niemal od tygodnia informacje naszej prasy, które posłużyły za podstawę do różnych fantastycznych artykułów. Ale podstawa okazuje się całkiem zawodną. Prawdopodobnie konferencja rzeczywiście się odsunie, lecz ta zwłoka będzie krótka i nie ma nic wspólnego z argumentami Poincare'go. Wpływa na nią kryzys gabinetowy we Włoszech, które dotychczas jeszcze nie mają rządu, a muszą przecież należycie wyglądać, gdy mają pieścić rolę gospodarza na wielkim kongresie międzynarodowym.

Co do udziału małej ententy w konferencji przedwstępnej, to wbrew początkowym doniesieniom Pata, okazuje się, że z owego rozgłoszonego udziału nic nie będzie. A raczej będzie to, iż przedstawiciele odnośnych państw mogą przybyć na miejsce i służyć informacjami, tudzież wyjaśnieniami, o ile komisja zechce z nich skorzystać.

Rozważając na tle konferencji genueńskiej partję dwuch premjerów, nie ukrywaliśmy przed czytelnikami polskimi, że pozycja Lloyd George'a jest znacznie silniejsza, niż Poincaré'go. Anglja ma za sobą Włochy, a poniekąd nawet Amerykę, ma oczywiście Niemcy i Rosję, które chcą przybyć do Genui w roli równouprawnionych państw, ma także wielką finansjerę międzynarodową. Francja jest właściwie w tej sprawie odosobniona, gdyż nawet na małą ententę nie może liczyć w tym stopniu, jak się temu lub owemu wydaje.

Mógłby ktoś powiedzieć, że Polska i jej prasa ma obowiązek popierania Poincare'go, który przecież jest kierownikiem i wyrazicielem polityki jej sojuszniczki Francji. Odpowiemy na to, że 1) Polska winna dochować lojalności Francji w granicach sojuszu, lecz nie może stawać się filją jej polityki i zapominać o swych żywotnych interesach. A właśnie konferencja genueńska dotyczy tych interesów i w zakresie ekonomicznym i politycznym. 2) Co innego jest popieranie polityki francuskiej, a co innego bałamucenie naszej opinji sztucznem reklamowaniem jej rzekomych sukcesów w współzawodnictwie dyplomatycznem z Anglją. Podobne fikcje na nic się nie zdadzą ani Poincaré'mu ani Francji wogóle, a tylko powiększają zamęt w głowach czytelników gazet polskich.

Czy położenie jest dla nas pomyślne czy niepomyślne, obowiązkiem prasy jest należycie informować czytelników i pomóc im do rozumienia zachodzących faktów.

Vigil.

Budżety związków przymusowych.

Budżet związków przymusowych jest planem finansowym pozytywnych usiłowań, mających na celu zaspokojenie potrzeb członków związku przy pomocy świadczeń materjalnych. Tworzy on również oś walki politycznej stronnictw, na terenie ciał ustawodawczych. W ustroju naszej państwowości opartej na konstytucji d. 17 marca związkiem przymusowym najwyższego rządu jest państwo, najniższego gmina (w b. dzielnicy rosyjskiej gromada). Pośrodku stoi samorząd powiatowy i wojewódzki.

Nie omawiając szczegółowiej polityczne znaczenie budżetu, musimy wskazać na jego ogromną doniosłość w zakresie urzeczywistniania wolności konstytucyjnych. Bez prawa uchwalania budżetu oraz kontroli nad jego wykonaniem nie może istnieć pełnia wolności obywatelskiej. Samowładztwo i absolutyzm broniły się wytrwale przeciw ograniczeniu istoty władzy absolutycznej i tylko zmuszone ostateczną koniecznością decydowały się na przyznanie ludności prawa budżetowego.

Pierwszemi państwami które dając swobody obywatelskie stworzyły prawo budżetowe były: Anglja i Polska.

Poprzedzony tragedją w White Hall, wydany w r. 1688 „Bill of rights" s t a n o w i ostateczne ugruntowanie wpływu ludności na prawo budżetowe w Anglji.

Już z końcem szesnatego wieku sporządzono w Polsce ogólną księgę rejestrów poborowych. Za Stefana Batorego rejestry nie ustępują w istocie swej wymaganiom budżetu nowoczesnego, jakkolwiek nie posiadały nieistotnych zresztą cech zewnętrznych.

Nacisk izby poselskiej na króla był istotą ówczesnego prawa budżetowego a objawiał się w kontroli przeznaczania dochodów z pewnych źródeł, na ściśle określone cele.

Tak przedstawiałaby się w ogólnych zarysach polityczna oraz historyczna strona budżetu.

Całą jednak naszą uwagę zwrócić musimy, na gospodarcze znaczenie jego.

Potrzeba ładu i ułożenia z góry na pewien okres czasu planu działania, jakoteż związana z tem konieczność przewidzenia wydatków i dochodów cechuje nie tylko roztropne gospodarstwo indywidualne, ale jest w wyższej jeszcze mierze kategorycznym postulatem każdego związku przymusowego. Stąd wypływa konieczność zestawienia budżetu, czyli ułożenia wykazu przewidywanych w pewnym z góry określonym okresie, dochodów i wydatków.

Aby jednak budżet spełnił swe zadanie musi przedstawić całokształt gospodarstwa oraz spełnić następujące warunki:

1) Być budżetem „brutto",

2) szczerym i rzetelnym,

3) wreszcie szczegółowym i jasnym.

Przedstawienie przez państwo budżetów dzielnicowych nie daje w zupełności obrazu całokształtu położenia, zwłaszcza, o ile budżety składowe nie są zupełne. Mamy na myśli w naszych stosunkach budżet b. dzielnicy pruskiej, w którym pewne działy administracji państwowej jak np. wojsko i sprawy zagraniczne były zawarte w ogólnym budżecie, obejmującym b. dzielnice austrjacką i rosyjską.

Omówmy kolejno poszczególne zasady, wedle których budżet ma być ułożony.

Budżet winien być budżetem „brutto" a nie „netto". Innemi słowy powiedziawszy budżet „brutto" uwzględnia oddzielnie przychody i wydatki każdego działu w całości, podczas gdy budżet „netto" uwzględnia jedynie ostateczne cyfry zamierzeń po odliczeniu kosztów, wydatków i t. p. poszczególnych działów administracji. Oczywiści, że budżet „netto" lub też niedoskonały budżet „brutto" nie daje możności sądzenia o kierunku gospodarki, wyzyskaniu poszczególnych źródeł dochodowych oraz o sposobie zużycia preliminowanych kwot.

Przeprowadzenie tej zasady jest kardynalnym warunkiem jasności, która jest nieodzowna celem umożliwienia wykonywania kontroli.

Drugim warunkiem konkretności budżetu jest walka z optymizmem i konieczność spojrzenia w oczy, choćby twardej nawet rzeczywistości. Osiągnąć można to przez szczere i rzetelne układanie poszczególnych pozycji. Ostrożność i niepoddanie się choćby najmniejszemu optymizmowi winna przyświecać pracy układania budżetu.

Uzupełnieniem warunku przedkładania jedynie budżetu „brutto" jest postulat jak najdalej posuniętej szczegółowości i jasności poszczególnych pozycji. Dochodowość oraz wydatki wszystkich źródeł winne być wyeliminowane i jasno przedstawione.

Tym warunkom odpowiadać musi budżet, demokratycznie rządzonych związków przymusowych.

Nie mniej ważną zasadą w układaniu budżetu jest podział jego na budżet zwyczajny oraz nadzwyczajny. Nie siląc się na ścisłe zdefinjowanie pojęcia budżetu zwyczajnego i nadzwyczajnego, zakwalifikujemy wydatki, związane z utrzymaniem normalnego życia związku przymusowego do budżetu zwyczajnego, wydatki zaś które mają na celu nie tylko pokrycie bieżących potrzeb, ale przeznaczone są na inwestycje lub nakłady, z których korzystać będą pokolenia, przeniesiemy do budżetu nadzwyczajnego.

Oczywiście, że momentem odróżniającym dochód zwyczajny od nadzwyczajnego będzie również regularność i stałe powtarzanie się. Nadzwyczajny dochód natomiast nie pochodzi ze źródeł, które stale zasilają skarbiec związków przymusowych.

Oś podziału budżetu na zwyczajny i nadzwyczajny ma zasadnicze znaczenie nietyle ze względów politycznych jak skarbowych.

Zasadą jest krycie wydatków zwyczajnych dochodami zwyczajnymi, podczas gdy krycie wydatków nadzwyczajnych w nielicznych wypadkach następuje płynącymi z tego tytułu dochodami, które są bardzo rzadkie. Zasadniczo musi być na to zużyta pożyczka.

Oczywiście, że amortyzacja takich pożyczek następuje z wydatków budżetu zwyczajnego, gdyż płacące pokolenie również korzysta częściowo ze skutków nakładów nadzwyczajnych, jakimi są np. wielkie inwestycje kolejowe, budowa portów oraz wojny. Najistotniejszym warunkiem przedstawienia prawdziwego obrazu stanu finansowego związków przymusowych jest klasyfikowanie budżetu na zwyczajny i nadzwyczajny.

Niejednokrotnie popełnia się wielkie nieprawidłowości przez umyślne wstawianie do budżetu nadzwyczajnego wydatków, które z natury rzeczy są zwyczajnymi. Jest to wprowadzenie w błąd opinji publicznej celem ukrycia istotnego deficytu.

Ze stanowiska formalnego wspomnieć jeszcze należy, o przeprowadzeniu podziału budżetu na działy odpowiadające poszczególnym gałęziom administracji.

Dzisiejsze uwagi miały na celu zrekapitulowanie zasad budżetowych.

Stoimy w okresie budżetowym zarówno państwa jak i gminy, które winny były dawno przedłożyć swe preliminarze, czego jednakże tego nie uczyniły.

Przed przystąpieniem do analizy przedłożeń związków przymusowych uważaliśmy za pożyteczne ustalenie wytycznych zasad.

Niebawem omówimy w pierwszym rzędzie budżet miasta Łodzi, poczem budżet państwa, którego preliminarz zostanie w późniejszym terminie opracowany.

Dr. Leszek Kirkien.

Prawda o Czechosłowacji.

—o—

Chrześcijańsko-społeczne pismo „Das Volk" w Budapeszcie ogłasza wywiad swojego wiedeńskiego korespondenta ze znanym posłem niemieckim do parlamentu czeskiego dr-em Baczanem, który niedawno rzucił w sejmie czeskim bombę cuchnącą, a potem uciekł zagranicę. Dr. Baczan scharakteryzował czechów w ten sposób: Czesi wydają miljony na propagandę, aby okłamywać świat, że w ich państwie panują rządy demokratyczne, oraz wolność słowa i prasy.

Państwo czeskie wzorowane jest na caryzmie rosyjskim i oparte na systemie policyjnym i szpiclowskim. Nawet parlamentarne sprawozdania są cenzurowane.

Obrady sejmu toczą się pod dozorem policyjnym. Rzuciłem bombę cuchnącą prezydentowi izby, aby wszystkim udowodnić, że nie może on sobie na wszystko pozwalać. Następcą Benesza będzie agrarjusz Svehla, lecz mniejszość narodowa niczego dobrego po nim spodziewać się nie może. Śmiało, z otwartem czołem wracam do Czech do więzienia, ale w Czechach niema uczciwego człowieka, któryby bodaj przez krótki czas w więzieniu nie siedział.

Purytańskie studentki.

Studentki uniwersytetu w Chicago postanowiły w imię powagi nauki i godności kobiety inteligentnej zaprotestować przeciwko nieskromnym modom.

Zwołały one zebranie, na którem postawiono wniosek, aby zabronić kobietom studjującym, noszenia krótkich spódniczek, jedwabnych przejrzystych pończoszek, głęboko dekoltowanych bluzek, a nawet wciągnięto na indeks batystowe dessous z koronkami. Studentka odtąd miałaby ubierać się tylko w białe zefirowe bluzki, wełniane sukienki, bawełniane pończochy i trzewiki na niskich obcasach.

I uchwalonoby to wszystko, studentki chicagowskie stałyby się wzorem skromności i prostoty — gdyby nie fakt, że jedna z uczestniczek z e b r a n i a przecholowała nieco.

Oto zażądała ona, aby spódniczka mogła zaledwie na 8 cali unosić się nad ziemią. Wywołało to taką burzę protestów, że ostatecznie do uchwalenia purytańskich wniosków nie przyszło. Ucierpi na tem niezawodnie pruderja, ale za to ucieszą się te studentki, które mają ładne nóżki...

Ze świata.

I Chaldejska książka. Według pism francuskich ma się w Paryżu ukazać niebawem przedkład francuski, opatrzony komentarzami dwu słynnych cylindrów chaldejskich, zwanych cylindrami Gondei, a znajdujących się w muzeum Luwru. Gondea, król-pasterz Chaldei, panował krótko przed narodzinami Abrahama. Tekst chaldejski, wyryty na wspomnianych dwu cylindrach z gliny, opowiada o budowie i organizacji świątyni. Tekst ten można nazwać najstarszą książką, teksty bowiem znajdowane w piramidach, są właściwie tylko przepisami rytualnemi. Wyraz „świątynia" w danym razie, nie odpowiada obecnym pojęciom „świątynia", bowiem chaldejska stanowiła coś w rodzaju duchownych księstw średniowiecza, a nie gmach tylko. Na owych więc cylindrach nakreślono w całości obraz cywilizacji Chaldei, z organizacją jej religijną, polityczną, ekonomiczną i socjalną. Obraz to szczegółowy, jeżeli zważymy, że 50 kolumn, albo rozdziałów, wyrytych na owych cylindrach, równają się pod względem objętości księdze Genezy.

„W małym domku".

Jeszcze w listopadzie ub. roku znikł nagle w sposób tajemniczy właściciel fermy w okolicach Lure we Francji, Juljusz Ballet. W zasadzie nie było wątpliwości, że została tu popełniona jakaś tajemnicza zbrodnia, otoczona nieprzejrzystą nagłą zagadką. Policja tylko na podstawie pewnych podejrzeń aresztowała brata i siostrę ofiary, ale pozatem nie miano żadnych dowodów winy tajemniczych sprawców zbrodni.

Po spełnieniu bowiem krwawego czynu, autorzy mordu skryli zwłoki w sposób bardzo sprytny, iż cztery miesiące minęły, a policja nie była w stanie ustalić ani samego faktu zbrodni, ani udziału w zbrodni rodziny zaginionego.

Juljusz Ballet mieszkał w swej fermie w okolicach Froillecouche, zwanej w sąsiedztwie popularnie „Maisonnette" — „mały domek".

Żył tu z ojcem, matką, bratem i siostrą Bertą. Cała rodzina pracowała zgodnie nad pomyślnym stanem gospodarstwa a czystym zyskiem z gospodarki dzielono się następnie zgodnie.

Lecz oto pewnego dnia Juljusz Ballet poślubił młodą pannę Lapierre. Ażeby nie dzielić majątku rodzinnego. Ballet żonę swą sprowadził do „małego domku" i małżeństwo żyć poczęło w gronie rodziny męża.

Ojciec i matka Juljusza Ballet poczęli swej synowej sprawiać z niewiadomych jeszcze motywów sporo przykrości. — Rozpoczęły się sprzeczki i kłótnie, iż Klementyna była wreszcie zmuszona pomyśleć o opuszczeniu tego „małego domu", w którym życie dla niej stawało się ciężarem nie do zniesienia.

Młoda kobieta urodziła w międzyczasie dziecko, ale i to nie zmieniło nastroju „dziadków", do niej, iż pewnego dnia zdecydowała się opuścić dom męża i schroniła się do swych rodziców. Mąż kochający swą żonę oświadczył jej na pożegnanie:

„Rozumiem cię, niedługo zdążę za tobą".

Zaczem Juljusz Ballet począł czynić starania, by opuścić dom rodzinny; wynajął małą willę w Saint-Vallent i zażądał od swych rodziców należnej mu części wspólnego majątku.

I tu się zaczęła tragedja, oparta na motywach chciwości. — Ale gdy nadeszła pora, gdy małżeństwo miało się już spotkać we własnem gniazdku, nagle Juljusz w sposób tajemniczy zaginął.

Rodzina dała znać o tem żandarmerji, ale śledztwo nie dało żadnego rezultatu.

„Zapewno popełnił on samobójstwo" — rzekli rodzice zaginionego. Ale ciało znikło bez śladu.

Gdy żona zaginionego dowiedziała się o tajemniczem zniknięciu męża, wniosła skargę do prokuratora.

Dopiero w cztery miesiące potem przypadkiem wykryto w zagajniku leśnym zwłoki Balleta, pod całunem śniegu. Zwłoki leżały na wznak, a pomiędzy kolanami leżała dubeltówka, jedyna, jaką posiadała rodzina Ballet.

Ale lekarze stwierdzili, że o samobójstwie nie mogło być mowy. Ciało było przeszyte kulą z dubeltówki, ale ani kamizelka, ani ubranie nie było przedziurawione pociskiem.

Czyli, że człowiek ugodzony śmiertelnym pociskiem, miał na sobie inne ubranie.

Morderstwo było widoczne. — Aresztowani siostra i brat zmarłego oświadczyli krótko: „My nie zamordowaliśmy brata". — I oto tajemnica dalej pozostaje trudna do wyjaśnienia.

Komuniści węgierscy.

BUDAPESZT, 24 lutego (Russpr.) Z Budapesztu wyprawiono do Moskwy trzecią partję komunistów, wymienionych na oficerów węgierskich internowanych w Rosji sow.

Łódź.

Rekwizycja.

W myśl przepisów obowiązujących wolne są od rekwizycji: mieszkania i części mieszkań, niezbędnych do wykonywania zawodów wolnych, niezbędne lokale organizacji zawodowych i kulturalnych, jak również instytucji handlowych i przemysłowych, zależnie od ilości zatrudnionych w nich pracowników. Następnie: mieszkania, których właściciel wyjechał na wypoczynek w okresie między 1 maja a 30 września oraz mieszkania osób, zajętych w służbie publicznej w innych miejscowościach, o ile nie zakładają tam gospodarstw domowych z własnym urządzeniem.

Przez zajęcie mieszkania, traci właściciel domu i najmobiorca prawo rozporządzenia mieszkaniem lub jego, częścią zajętą. Umowę najmu, dotyczącego zajętego mieszkania, uznaje się za rozwiązaną z dniem przeznaczonem do opróżnienia lokalu. Z chwilą objęcia mieszkania przez osobę, dla której zostało ono przydzielone, powstaje stosunek najmu między nią, a właścicielem domu, względnie dawnym najmobiorcą, stosownie do przepisów prawa cywilnego, jak również wszelkich specjalnych ustaw i rozporządzeń o ochronie lokatorów.

O zajęciu mieszkania orzeka zarząd gminy, względnie urząd do tego wyznaczony dawny właściciel mieszkania powinien wyprowadzić się nie później niż w ciągu 4 tygodni od dnia otrzymania zawiadomienia. Od orzeczenia służy zażalenie do władzy administracyjnej drugiej instancji, która orzeka ostatecznie. Odwołanie winno być wniesione w ciągu 7 dni, licząc od dnia następnego po dniu wręczenia orzeczenia.

Zażalenie może się opierać tylko na tym, że nie zachodzą warunki ustawowe zajęcia. Zażalenie nie ma skutku wstrzymującego.

Zarząd gminy, względnie urząd do zajęcia wyznaczony ma prawo wraz z mieszkaniem zająć niezbędne sprzęty, znajdujące się w niem, bez uszczerbku jednak dla pierwotnego właściciela mieszkania. Osoba, której zajęte mieszkanie przydzielono, obowiązana jest płacić wynagrodzenie za używanie sprzętów. W braku umowy między stronami o wysokości tego wynagrodzenia, rozstrzyga urząd rozjemczy dla spraw najmu, a tam gdzie go niema, właściwy sąd.

Zarząd gminy obowiązany jest również dostarczyć odpowiednich pomieszczeń dla urzędów państwowych, które w inny sposób uzyskać ich nie mogą, i w tym celu ma prawo zajmowania mieszkań lub budynków. Umowy najmu i dzierżawy odnoszące się do tych mieszkań i budynków rozwiązuje się z mocy prawa z dniem zajęcia, a mieszkańcy winni po uprzednim dostarczeniu im mieszkań przez gminę lokal zajęty opuścić. Koszta przeniesienia ponosi skarb państwa. Opłatę za użytkowanie pomieszczeń dla urzędów państwowych, oznacza w razie sporu urząd rozjemczy lub sąd właściwy.

Wszyscy mieszkańcy gminy są obowiązani na żądanie zarządu gminy, udzielić w oznaczonym terminie wszelkich wyjaśnień, zgodnie z prawdą oraz zezwolić na obejrzenie mieszkania.

Gmina ma prawo zarządzić, iż wszelki najem i podnajem mieszkań i innych pomieszczeń, jakoteż odstępowanie praw najmu, mogą się odbywać jedynie za uprzednią zgodą gminy. Rozporządzenie takie nie dotyczy jednak dziennego najmu pokoi w hotelach, gospodach, pensjonatach itp. (bip)

Wiadomości bieżące.

—x—

Dzisiejsza pogoda.

Komunikat państwowego instytutu meteorologicznego.

Prawdopodobny przebieg pogody w dniu dzisiejszym:

Łagodnie, miejscami mgły, wiatr południowo-zachodni.

Temperatura w dniu wczorajszym w Warszawie najniższa wynosiła plus 1, 4, najwyższa plus 2, 5.

Przemysłowy podatek od zysku.

Podatek ten opłacają prócz przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków następujące przedsiębiorstwa nie obowiązane do publicznego składania rachunków:

1) przedsiębiorstwa handlowe, zaliczone do kategorji 1, 2 i 3-ej;

2) przedsiębiorstwa przemysłowe, zaliczone do kategorji 1 — 4;

3) niektóre żeglugowe;

4) osobiste zajęcia przemysłowe, zaliczone do kat. 2, 3 i 4;

5) samodzielne wolne zajęcia zawodowe (lekarze, dentyści, lekarze weterynarji, felczerzy, adwokaci, obrońcy sądowi, notarjusze, wydawcy pism perjodycznych (?), literaci, artyści, architekci, inżynierowie, technicy, chemicy i ajenci).

Wszyscy obowiązani do płacenia podatku przemysłowego od zysków winni najpóźniej do dnia 1 kwietnia złożyć bezpośrednio lub pocztą do własnego urzędu skarbowego deklarację, zawierającą odpowiedź na szereg pytań ustalonych przez instrukcję min. skarbu, a wydrukowanych na specjalnych blankietach wydawanych w urzędzie podatkowym.

Za nieprzedstawienie deklaracji grozi kara 10.000 mk.

Za przedstawienie świadomie fałszywych danych, zmierzających do uszczuplenia podatku grozi kara pieniężna do wysokości 20-krotnej sumy niewniesionego podatku, albo kara aresztu do 3-ch miesięcy.

O wyjaśnieniu prawnem deklaracji podamy w najbliższym numerze. (bip).

Ulgi daninowe.

Komisarjat rządu na miasto Łódź podaje do wiadomości, iż termin składania próśb o ulgi daninowe został przedłużony do dnia 6 marca 1922 roku. (bip.)

Meldunki.

Stosownie do istniejących przepisów każda osoba, zamieszkała stale czy czasowo w Łodzi, musi być zameldowaną i zapisaną w biurze adresowym. Meldunki także uskutecznia się na specjalnych kartkach za pośrednictwem właściwych komisarjatów policyjnych. Kartki wspomniane wypełniają właściciele względnie rządcy domów, poczem dostarczają je do komisarjatów. Z tych ostatnich odsyłane są do biura adresowego, gdzie znajduje się ewidencja całej ludności m. Łodzi. Biuro adresowe stworzono jeszcze w roku 1904 i istnienie takiej placówki koniecznie jak w interesie sprawnego działania organów bezpieczeństwa jak i potrzeb społeczeństwa. Odpowiedzieć tym warunkom będzie ono w stanie tylko wtedy, kiedy będą szanowane i przestrzegane przez ogół ludności przepisy meldunkowe. Główne zasady tych przepisów: Każdy kto mieszka lub przyjeżdża do Łodzi winien być zgłoszony w biurze adresowym najdalej w ciągu 24 godzin. W takim samym terminie ma nastąpić wymeldowanie w razie wyjazdu z miasta.

Odpowiedzialność za uchybienia w przedmiocie meldunków w pierwszym rzędzie ponoszą właściciele albo rządcy domów.

Obecnie jak się dowiadujemy, władze policyjne w najbliższych dniach rozpoczną systematyczne sprawdzanie książek meldunkowych po domach i zajmią się stwierdzeniem, czy wszyscy zamieszkujący w Łodzi są zameldowani, przyczem winni wykroczeń meldunkowych pociągani będą do odpowiedzialności sądowej. (bip)

Zmiana paszportów.

Z wiarogodnego źródła dowiadujemy się, że wszelkie pogłoski o tem, jakoby mieszkańcy obowiązani byli do 1 marca r. b. zamienić paszporty okupacyjne na dowody osobiste są zupełnie bezpodstawne.

Odnośne pogłoski powstały wskutek nieporozumienia.

Ministerstwo spraw wewnętrznych nakazało podwładnym sobie organom obowiązkowo zamieniać paszporty okupacyjne na dowody osobiste, w wypadkach gdy żąda tego publiczność. (bip)

Podatek przemysłowy od szkół i bibljotek.

Zwolnione od podatku przemysłowego są: zakładane lub utrzymywane przy pomocy państwa i samorządu lub instytucje społeczne, oświatowe i dobroczynne.

Wszelkiego rodzaju zakłady naukowe i wychowawcze, przytułki, zakłady poprawcze bibljoteki i czytelnie publiczne.

Natomiast prowadzone przez osoby prywatne zakłady naukowe wszelkiego rodzaju wykupują patent handlowy III kategorji. Bibljoteki bądź III kategorji (jeżeli obrót przekracza 150.000 mk.) bądź 4 kategorję.

Stosownie do instrukcji ministra skarbu do zakładów naukowych, podlegających zwolnieniu od podatku przemysłowego zalicza się również wszelkie pensjonaty, mieszkania dla uczni i inne zakłady, utrzymywane w celu wychowczym i naukowym. (bip)

Uposażenie nauczycieli robót ręcznych.

Nauczycielstwu robót ręcznych w szkołach powszechnych postanowiono liczyć od dnia 1 grudnia r. ub. pensje podług 11-ej kategorji płacy nauczycielom nie posiadającym kwalifikacji zawodowych, z dodatkiem dodatku ekonomicznego z funduszów miejskich w wysokości ustalonej dla nauczycielstwa etatowego.

Pełne wynagrodzenie przysługuje osobie wykładającej 30 godzin tygodniowo i dla osób pracujących większą lub mniejszą ilość godzin — w stosunku czasu pracy do liczby 30. (bip)

Wpisowe dla dzieci funkcjonarjuszy państwowych.

Rada ministrów uchwaliła na drugie półrocze roku szkolnego 1921|22 moc obowiązującą przepisów w przedmiocie pokrycia przez skarb państwa części wpisowego za dzieci niezamożnych funkcjonarjuszy państwowych uczęszczających do prywatnych szkół średnich.

Rada ministrów uchwaliła ponadto, że do czasu podziału oficerów i równorzędnych na zawodowych i rezerwowych do zapomóg na opłaty wpisowego za dzieci niezamożnych pracowników państwowych, pobierające naukę w prywatnych szkołach średnich, przysługuje wszystkim wymienionym oficerom pozostającym w czynnej służbie z wyjątkiem tych, którzy jako urzędnicy państwowi pobierają różnicę między wyposażeniem wojskowym i cywilnem oraz tych, którzy, jako urzędnicy samorządowi pobierają oprócz uposażenia wojskowego w całości lub w części uposażenie cywilne. (bip)

Paczki żywnościowe do Rosji.

Wobec braku pewnych wiadomości, co do miejsca zamieszkiwania osób, dla których przeznaczone są przesyłki żywnościowe do Rosji wydział amerykański ratunkowy, opracował system przesyłki żywności do Rosji, który pozwala kupującym przekazy żywnościowe dla przyjaciół i krewnych wskazywać dwa adresy tej samej, lub też dwuch różnych osób.

System ten umożliwia otrzymanie żywności drugiej osobie na wypadek, jeśli przesyłka nie znajduje tego, dla kogo była przeznaczona, a amerykański wydział ratunkowy daje możność szukania tej osoby pod innym adresem, o ile pierwszy nie był dość dokładny. (bip)

Obecnie można przesyłać paczki z żywnością do Rosji w następujący sposób:

Przy pomocy banków (w Warszawie bank handlowy, Trauguta nr. 9) przesyła się zamówienia i wpłaty do biura, założonego przez komisarjat d-ra Nansena i komitet Czerwonego Krzyża w Genewie (Passagi des Simons). Z biura tego zamówienia przesyłane są do Rygi dla sporządzenia paczek i wysłania ich według adresów.

Przyjmowane są obecnie zamówienia na przesyłki typu wyłącznie dwudolarowego, zawierające: 14 funtów angielskich mąki pszennej, 4 pudełka mleka skondensowanego, 2 funty angielskie tłuszczu, tyleż cukru i 400 gramów herbaty. (bip.)

Ze stowarzyszenia b. więźniów politycznych.

Na skutek wniesionego podania przez stowarzyszenie byłych więźniów politycznych, oddział w Łodzi, rada miejska uchwaliła podwyższyć wysokość jednorazowego zasiłku do mk. 15,000. (bip)

Pozwolenia na wiece, zebrania, demonstracje i zjazdy.

Według ostatniego cyrkularza ministerstwa spraw wewnętrznych publiczne zebrania nie mogą się odbywać bez specjalnego zezwolenia nawet wówczas, o ile wszyscy biorący udział w zebraniu zostali specjalnie zaproszeni przez organizatorów.

O publicznych zebraniach należy zawiadomić władze na 48 godzin przed terminem zebrania, zaś o ile w ciągu 24 godzin nie nadejdzie odpowiedź odmowna, zebranie może się odbyć.

Zebrania pod gołym niebem, jak również procesje i demonstracje mogą się odbyć tylko za zezwoleniem władzy administracyjnej I-ej instancji. Zjazdy z przedstawicielami powiatów, muszą być meldowane staroście, z delegatami województwa —wojewodzie, a zjazdy większe muszą mieć zezwolenia ministerstwa spraw wewnętrznych. (bip.)

Z miejskiego uniwersytetu powszechnego.

Obok wykładów z dziedziny nauk humanistycznych, które odbywają się w dalszym ciągu we czwartki, piątki i soboty od 7 — 9 w lokalu gimnazjum miejskiego (Sienkiewicza 44), miejski uniwersytet powszechny z dniem 28 b. m. we wtorki i środy od 7— 8 w lokalu okręgowej komisji związków zawodowych (Dzielna 44) rozpoczyna systematyczne wykłady z niżej wymienionych cyklów działu nauk społeczno-prawnych.

1) Zasady naszej konstytucji, wykł. R. Kempner, wtorki o godz. 7 wiecz.

2) Gospodarstwo społeczne, wykł. F. Rąb, środy o g. 7 w.

Zapisy na poszczególne działy przyjmuje w dalszym ciągu sekretarjat uniwersytetu w dni wykładowe (Dzielna 44: we wtorki i środy; Sienkiewicza 44: we czwartki, piątki i soboty od g. 6—7 w.)

Cena legitymacji miesięcznej, upoważniającej do słuchania wszystkich wykładów dla członków związków zawodowych mk. 100, dla innych mk. 200.

Oprócz wymienionych wykładów systematycznych w tygodniu bieżącym (od 27 lutego do 4 marca) odbędą się wykłady następujące:

Wtorek, dnia 28 b. m. o godz. 7 w. (Sienkiewicza 45) lokal gimnazjum miejskiego, B. Rozensal, „Barwy“ (dokończenie); środa, dn. 1 marca o g. 7 w. (Milsza 45) zw. zw. robotn. przem. włókienniczego, R. Kempner, „Dlaczego społeczeństwo karze przestępców“; piątek, dn. 3 marca o g. 8 wiecz. (Kilińskiego 73) koło prac. kolejowych, B. Mission, „Choroby weneryczne“, piątek, dn. 3 marca o 8 w. (Juljusza 28) związek gazowników, A. Koziołkiewiczówna, „Duch dziejów Polski“; sobota, dn. 4 marca (Andrzeja 4) zw. naucz. szk. pow., B. Miklaszewski, „Kwestja płciowa, a młodzież“, sobota, dn. 4 marca (Przejazd 69) lokal szkoły miejskiej nr. 78, D. Forelle „Nauka o prawie“.

Sprostowanie.

W związku z komunikatem w piątkowym numerze „Głosu Polskiego“, dotyczącym pracowników gminy, zarząd gminy starozakonnych uprzejmie prosi o łaskawe umieszczenie poniższego sprostowania:

Nieprawdą jest, jakoby podwyżka pensji nastąpiła przed rokiem, gdyż została ona wyznaczona w dn. 18 września r. ub., a więc przed 5 miesiącami.

Oprócz pensji służba cmentarna otrzymuje świąteczne 2 razy do roku i 13-tą pensję miesięczną, jak również mieszkanie, grunt pod kartofle i t. p. oraz pomoc lekarską.

Niezgodne też z rzeczywistością jest twierdzenie, jakoby służba cmentarna zwróciła się do zarządu o podwyżkę pensji, gdyż zwróciły się o polepszenie bytu tylko trzy osoby we własnym imieniu.

Również nieprawdą jest, jakoby jednorazowy zasiłek został przez zarząd gminy przyznany na skutek podania służby cmentarnej. Przeciwnie, zarząd gminy, ze względu na szalejące wówczas mrozy, na posiedzeniu w dniu 12 b. m., z własnej inicjatywy uchwalił dla wszystkich pracowników jednorazowy zasiłek w stosunku do pół miesięcznej pensji.

Zarząd od siebie dodaje, że pensje oraz wszystkie dodatki otrzymują zarówno pracownicy cmentarza, jak i ich żony.

Kryminalistyka.

Zagadkowa choroba. Do komisarjatu policji sprowadzono Ewę Fiałkowskę, rzekomo umysłowo chorą, która niosła pościel i bieliznę nie mogąc powiedzieć skąd i dokąd idzie. (bip)

Z sądów.

—x—

O grę w karty.

13 grudnia 1921 roku policja zawiadomiona została, iż w mieszkaniu Władysława Taleraka przy ulicy Głównej 50 odbywa się hazardowa gra w karty na pieniądze. Po sprawdzeniu zastano kilka osób przy „pracy“.

Na stole znajdywały się dwie talje kart i 6000 mk. Wszystkich obecnych sprowadzono do komisarjatu i po sprawdzeniu dokumentów okazało się, że były to następujące osoby: Stanisław Stawiek, Zygmunt Kałasz, Wojciech Wardziński, Bolesław Zagłoba, Józef Szczur, Stefan Rembek i właściciel mieszkania Władysław Talerak.

Po spisaniu protokułu sprawę skierowano do sędziego pokoju II okręgu.

Na sądzie Talerak przyznał się do winy i oświadczył, że od czasu schodzili się do niego koledzy dla spędzenia czasu przy kartach.

Sąd skazał wszystkich podsądnych na zapłacenie 5000 mk. grzywny, zaś karty i znalezione podczas rewizji 6000 mk. skonfiskował. (bip).

Zawiadomienie

Biuro Komitetu Węglowego podaje do wiadomosci ogólnej, że pozwolenia na zakup, oraz sprowadzenie do Polski węgla i koksu górnośląskiego, lub karwińskiego **na kwiecień i dalsze miesiące,** poszczególnym odbiorcom nie będą wydawane.

Osoby pragnące nabyć węgiel i koks górnośląski lub karwiński winny zgłaszać się bezpośrednio do przedstawicieli kopalń (koncernów).

Przedstawiciele kopalń górnośląskich (koncerny) zawierają umowy z odbiorcami Państwa Polskiego na ogólną ilość tonn węgla (koksu) jaką każdy „koncern" obowiązany jest dostarczyć w danym miesiącu do Polski na zasadzie rozporządzenia Komisji Międzysojuszniczej w Opolu. 665—1

PRENUMERATA: Miesięcznie M. 650.—, Kwartalnie Mk. 1950.—. Za odnoszenie dopłaca się Mk. 70.— miesięcznie. Prenumerata przez pocztę miesięcznie Mk. 750. Kwartalnie 2250.— Zagranicą Mk. 1200.— miesięcznie.

OGŁOSZENIA: ZWYCZAJNE: 40 mk. za wiersz nonparelowy jednoszpaltowy. DROBNE: 15 mk. za wyraz i najmniej 150 mk. Poszukiwanie pracy oraz zgubione dokumenty po 10 mk. NADESŁANE: przed tekstem 120 mk, w tekście 150 mk. po tekście 75 mk. za wiersz nonparelowy (str. 5 szpalt). NEKROLOGI: 65 mk. za wiersz nonp. (str. 5 szpalt). Zaręczynowe i zaslubinowe po mk. 5000 po tekście. Ogłoszenia zamiejscowe obliczane są o 50 procent, zaś firm zagranicz. o 100 proc. drożej od miejsc. Ogłoszenia w wydaniach niedzielnych i świątecznych 25 proc. drożej. Za termn. druk ogłoszeń i ofiar adm. nie odpowiada.